Теодора Янници,
Кандидат исторических наук, выпускник Московского государственного университета им. М.В. Ломоносова,
директор Греческого Культурного центра г. Москвы (www.hecucenter.ru)

Уважаемые коллеги, дорогие друзья!

Настоящим позвольте передать пламенное приветствие греческого народа и свидетельствую Вам свое уважение имею честь выразить Вам нашу признательность и благодарность за приглашение принять участие в V Международной молодежной научно-практической конференции «**Молодежная дипломатия и новые вызовы времени**», со столь значимой, актуальной, своевременной тематикой - участие молодежи в обсуждении и обмене мнениями относительно «глобальной повестки дня», связанной с трансформацией мировой политической и экономической систем.

«И смертный люд, и боги небожители покорны мне, Киприде,
Я везде сильна, от волн понтийских до столбов атлантовых,
Над всеми кто рожден, чтоб видеть солнца свет!!!»
«Ипполит», *Еврипида*

Трудно переоценить масштаб, значимость, мощь, величие и потенциал в общей истории двух наших миров, соприкосновение которых, с исторической, культурно-географической точек зрения, берет свое начало еще в мифологии, а развивается в исторической реальности.
В последствии, со средних веков и позже, с периода первых торговых сношений, знаменитого «Пути из варяг в греки», и принятия христианства на Руси у Византии, с крещения Великого киевского князя Владимира и его венчания в Херсонесе на византийской принцессе Анне, краеугольный момент в истории, наши миры объединяются на века, наша историко-духовно-культурно-цивилизационная общность обретает навсегда непоколебимые узы.

И нельзя преувеличить роль русского оружия, русской дипломатии в обретении нами греками в 1830 году столь долгожданной свободы и независимости от Османского Ига, что мы, греки, никогда не забываем и за что бездонно благодарны России !!!

Уважаемые коллеги, дорогие друзья!

Дорогие друзья, в этом году мы отметили 81-летие нашей Великой Общей Победы, в связи с тем мы – **весь греческий народ,** Бьем Челом перед великим

подвигом Великого Многонационального Советского Народа, освободившего весь мир ом фашисткой нечисти !!! И безусловно бьем челом перед великим Русским Многонациональным Российским Народом, который в очередной раз, отвечая вызовам истории, доблестно выполняет свою историческую сакральную миссию по переустройству мира, по новой архитектуре мира, по равноправному взаимодействию и партнерству, наперекор диктату гегемона, во благо **В**сему **Ч**еловечеству !!!

Мы составляем единую историко-духовно-культурно-цивилизационную общность, навсегда связывающую единой нитью наших народов, наших миров, которая зиждется на идеалах, ценностях и принципах восточно-христианского мира, на идеях добра, мира, любви, дружбы, гуманизма, гуманности, альтруизма, солидарности, добродетели !!!

Подытоживая, хотелось подчеркнуть степень филэллинских настроений, пронизывающих российское общество, привлекая, при этом, отрывок из «Путевых записок» русского писателя, мецената, любителя античности, тайного советника, почетного члена Академии Наук Владимира Петровича Орлова-Давыдова, предпринявшего, организовавшего и финансировавшего в 1835 году научно-познавательную экспедицию на Ионические острова, а Грецию, Малую Азию и Турцию, итоги которой стали его путевые заметки, выпущенные в 1839 году в СПб, тип. Эдуарда Праца. Кстати, принять участие в экспедиции Владимир Петрович Орлов-Давыдов пригласил русского художника Карла Павловича Брюллова, архитектора академика Ефимова и археолога, доктора Крамера. Итогом экспедиции стали «Путевый записки, веденные во время пребывания на Ионических островах, в Греции, Малой Азии и Турции» которые завершаются следующими словами: «*Как ни глубока будущность Севера, не менее глубоко прошедшее Греции, и когда паровая сила сблизит на всем земном шаре расстояния и заменит труды тысячей народа, и тогда ум человеческий не создаст ничего совершеннее Илиады и Парфенона*».

В этом контексте кажется уместным привлечь небольшой отрывок из воспоминаний российского путешественника Александра Милюкова, посетившего Афины в 1857 году, который, на мой взгляд, очень удачно отражает отношение греков к России и к россиянам. При этом следует отметить, что 1857 год – это время после окончания Крымской войны, когда греческая политическая элита все сильнее ориентируется на запад, а влияние России на Балканах ослабло.

Милюков описывает, как, прогуливаясь недалеко от Акрополя и разговаривая со своим греческим собеседником по-французски, ему довелось встретить старого пастуха. Старик сначала подумал, что путешественник был из Германии, однако после того как пастух узнал, что Милюков приехал из России, «нахмуренное лицо старика прояснилось». Далее автор пишет:

«Россос!- проговорил старик, прикладывая руку к сердцу, - садись, садись! Русские наши гости! Русские наши братья!»[1] Аналогичную сцену своей встречи с греческими крестьянами описывает и некий русский путешественник Л.А. Бенике, посетивший Грецию более чем полвека спустя: «Узнав, что я русский, они обрадовались и заявили, что они русских считают братьями».[2]

Искренне убеждена, после 37летнего проживания в России, в том, что эти слова греческого пастуха 1857 года характеризуют отношения двух наших народов, в первую очередь на межличностном уровне, на уровне простых людей, вне зависимости от политической конъюнктуры и целесообразности.

МЫ ВМЕСТЕ !!! МЫ – ЕДИНЫЙ МИР !!!
ВМЕСТЕ МЫ СИЛЬНЕЕ, МОЩНЕЕ, ВМЕСТЕ мы
ДУХОВНО БОГАЧЕ и, на самом деле, СЧАСТЛИВЕЕ !!!

Москва, 8 октября 2026г.

[1] Милюков А.П. Афины и Константинополь. Путевые записки А. Милюкова 1857 года. Ч. 1. Спб., 1859. С. 53.

[2] Бенике Л.А. Поездка в Грецию. Харьков, 1915. С. 28.

Θεοδώρα Γιαννίτση,
διδάκτωρ ιστορικών επιστημών, απόφοιτος Κρατικού Πανεπιστημίου Μόσχας «Lomonosov»,
διευθύντρια Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού (www.hecucenter.ru)

Αξιότιμοι συνάδελφοι, Αγαπητοί φίλοι,

Επιτρέψτε μου να σας μεταφέρω τους θερμούς χαιρετισμούς του ελληνικού λαού και να εκφράσω τις προσρήσεις μου και την ευγνωμοσύνη μας για την τιμητική πρόσκληση συμμετοχής στο **5ο Διεθνές Επιστημονικό και Πρακτικό Συνέδριο Νεολαίας «Διπλωματία των Νέων και Νέες Προκλήσεις της Σύγχρονης Εποχής»,** με μία τόσο σημαντική, επίκαιρη, επιβεβλημένη θεματική - τη συμμετοχή των νέων στη συζήτηση και την ανταλλαγή απόψεων σχετικά με την «παγκόσμια ημερήσια διάταξη/ατζέντα» που σχετίζεται με τον μετασχηματισμό, τις μεταβολές των παγκόσμιων πολιτικών και οικονομικών συστημάτων

ΑΦΡΟΔΙΤΗ
Τρανή θεά και κοσμοξακουσμένη
σε γη και σ' ουρανό, εγώ 'μαι η Κύπρη.
Κι όσοι ζούνε χαιράμενοι τον ήλιο
ανάμεσα στον Πόντο και στα πέρατα
τ' Ατλαντικού, τη δύναμή μου αν σέβονται,
τους διαφεντεύω. Κι όσοι πάλι κάνουν
πως δε με λογαριάζουν, τους τσακίζω.
«Ιππόλυτος» Ευριπίδου.

Είναι δύσκολο να υπερεκτιμηθεί το μέγεθος, η δυναμική, το μεγαλείο και η μεγαλοπρέπεια στην κοινή ιστορία των δύο κόσμων μας, η απαρχή της οποίας, ιστορικά, πολιτισμικά αλλά και γεωγραφικά μάς παραπέμπει στην μυθολογία [9ος άθλος του Ηρακλή, Θησέας, Τελαμώνας, ζώνη Ιππολύτης, Προμηθέας Δεσμώτης, Ιάσων και Αργοναυτική Εκστρατεία], και συνεχίζεται με την ιστορική πραγματικότητα, από την αρχαιότητα ακόμη,, με το αποικισμό, η δημιουργία ελληνικών πόλεων-κρατών σε όλη την Παρευξείνια Ζώνη, ενώ από το Μεσαίωνα και έπειτα, από την εποχή των εμπορικών ταξιδιών των σκανδιναβικών λαών προς το Βυζάντιο μέσω των ρωσικών πόλεων, γνωστών ως «πορείες από τους Βαράγγους στους Έλληνες» και με τον ασπασμό του Χριστιανισμού από τους Ρως από το Βυζάντιο, ΚΑΤΑΛΥΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ στην ιστορία και στην πορεία των δύο αυτών κόσμων, η ιστορική, πολιτισμική, πνευματική κοινότητά μας ενισχύεται με αδιάλειπτους δεσμούς.

Για εμάς τους Έλληνες είναι αδύνατο να υπερεκτιμηθεί ο ρόλος των ρωσικών όπλων και της ρωσικής διπλωματίας στην απόκτηση για εμάς τους Έλληνες, το 1830, της τόσο πολυαναμενόμενης, πολυπόθητης ελευθερίας και ανεξαρτησίας από τον Οθωμανικό Ζυγό, τον οποίο ρόλο εμείς, οι Έλληνες δεν λησμονούμε και για τον οποίο είμαστε απέραντα, απύθμενα ευγνώμονες στη Ρωσία!!!

Αξιότιμοι συνάδελφοι, Αγαπητοί φίλοι,
για άλλη μία φορά επιτρέψτε μου να σας μεταφέρω τους θερμούς χαιρετισμούς του Ελληνικού Λαού. Υποκλινόμεθα μπροστά στο κατόρθωμα του Μεγάλου Πολυεθνικού Σοβιετικού Λαού, που απελευθέρωσε ολόκληρο τον κόσμο από τα φασιστικά καρκινώματα, την 81ή επέτειο του οποίου τιμήσαμε εφέτος !!!

Και σίγουρα υποκλινόμεθα ενώπιον του μεγάλου Ρωσικού Πολυεθνικού Ρωσικού Λαού, ο οποίος για άλλη μια φορά, ανταποκρινόμενος στις προκλήσεις της ιστορίας, εκπληρώνει με γενναιότητα την ιστορική του ιερή αποστολή στην αναδιοργάνωση του κόσμου, στη δημιουργία μίας νέας παγκόσμιας αρχιτεκτονική σε βάσεις ισότιμης συνέργειας, σύμπραξης, συνεργασία, ισότιμων εταιρικών σχέσεων, σε αντίθεση με την επιταγή του ενός και μοναδικού πλανητάρχη-ηγεμόνα, προς όφελος ολόκληρης της ανθρωπότητας.

Αποτελούμε μια ενιαία ιστορική-πνευματική-πολιτιστική κοινότητα, που συνδέει για πάντα τους λαούς μας, τους κόσμους μας με ένα ενιαίο νήμα, το οποίο βασίζεται στα ιδανικά, τις αξίες και τις αρχές του ανατολικού χριστιανικού κόσμου, στις ιδέες της καλοσύνης, της ειρήνης, της αγάπης, της φιλίας, της ανθρωπιάς, του αλτρουισμού, της αλληλεγγύης, της αρετής!!!

Εν κατακλείδι, κρίνεται σκόπιμο να παραπέμψουμε στο Ρώσο περιηγητή, κόμη Βλαντίμιρ Ορλόβ-Νταβίντοβ (1809-1882), μυστικοσύμβουλο, επίτιμο μέλος της Ακαδημίας Επιστημών, συγγραφέα, προστάτη των τεχνών και λάτρη της αρχαιότητας. Το 1835 ο κόμης Ορλόβ οργανώνει και χρηματοδοτεί επιστημονική αποστολή στη Μικρά Ασία και στα νησιά του Ιονίου. Μαζί του προσκάλεσε τον περίφημο Ρώσο ζωγράφο Καρλ Μπριουλόβ (1799-1852), τον αρχιτέκτονα-ακαδημαϊκό Ν.Ε. Γιεφίμοβ (1799-1851) και τον αρχαιολόγο καθηγητή Κράμερ.

Αποκύημα αυτής της περιήγησης αποτελούν οι ταξιδιωτικές σημειώσεις-απομνημονεύματα κατά τη διάρκεια της περιήγησης στα Ιόνια Νησιά, στην Ελλάδα, στη Μικρά Ασία και την Τουρκία, που εκδόθησαν στην Αγία Πετρούπολη το 1839 και τα οποία, στο επίλογο, ολοκληρώνονται με την εξής κάτωθι διατύπωση – που ουσιαστικά αποτελεί πεμπτουσία του ρωσικού φιλελληνικού πνεύματος:

«Όσο μακρύ και να διαγράφεται το μέλλον του Βορρά, άλλο τόσο εκτείνεται σε βάθος και το παρελθόν της Ελλάδας, κι όταν η δύναμη του ατμού θα εκμηδενίσει τις αποστάσεις σ' όλην τη γήινη σφαίρα και θα αντικαταστήσει τον μόχθο χιλιάδων

ανθρώπων, ακόμη και τότε ο ανθρώπινος νους δεν θα καταφέρει να δημιουργήσει τίποτα τελειότερο από την Ιλιάδα και τον Παρθενώνα.»

Εν κατακλείδι κρίνεται σκόπιμο να αναφέρουμε ένα απόσπασμα από τα απομνημονεύματα του Αλεξάντρ Μιλιουκόβ, Ρώσου περιηγητή του δεύτερου ήμισυ του 19ου αι., ο οποίος επισκέφθηκε τη Χώρα μας. Πρόκειται για το 1857, περίοδο μετά τον Κριμαϊκό Πόλεμο, όταν η πολιτική ηγεσία της Ελλάδας όλο και περισσότερο προσανατολίζεται προς τη Δύση, ενώ η επιρροή της Ρωσίας στην ευρύτερη περιοχή είναι αποδυναμωμένη. Ο Μιλιουκόβ αναφέρει ότι κατά τον περίπατό του στους πρόποδες της Ακρόπολης και συνοδευόμενος από έναν Έλληνα γνωστό του, με τον οποίο επικοινωνούσε στη γαλλική, συνάντησε έναν ηλικιωμένο Έλληνα βοσκό. Ο βοσκός, στην αρχή, νόμισε ότι ο ξένος περιηγητής είναι Γερμανός, αφού, όμως, έμαθε ότι πρόκειται για Ρώσο "το συνοφρυωμένο πρόσωπο του γέροντα φωτίστηκε. – Ρώσος! – είπε ο γέρος τοποθετώντας το χέρι στην καρδιά, - κάθισε, κάθισε! Οι Ρώσοι είναι προσκεκλημένοι μας! Οι Ρώσοι είναι αδέρφια μας!"[3]

Ειλικρινά, είμαι πεπεισμένη, έχοντας πλέον συμπληρώσει τριάντα επτά (37) συνεχόμενα έτη εγκατάστασης και διαμονής στη Ρωσία, ότι αυτά τα λόγια του Έλληνα βοσκού χαρακτηρίζουν με τον βέλτιστο τρόπο τις σχέσεις των δύο λαών διαχρονικά, πρωτίστως σε διαπροσωπικό επίπεδο, σε επίπεδο απλών ανθρώπων, ανεξαρτήτως πολιτικών συγκυριών, ισορροπιών και ενίοτε πρόσκαιρων σκοπιμοτήτων.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ !!! ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΑΣ ΕΝΙΑΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ !!!
ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ !!! ΜΑΖΙ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΜΕ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟΙ, ΣΘΕΝΑΡΟΤΕΡΟΙ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΟΙ και ειλικρινά ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ !!!

Μόσχα, 8 Οκτωβρίου 2026.

[3] Μιλιουκόβ Α.Π. Αθήνα και Κωνσταντινούπολη Περιηγητικές σημειώσεις του Α. Μιλιουκόβ το 1857. Μέρος 1. Αγία Πετρούπολη, 1859. Σ. 53.